

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 35418

гр. София, 28.10.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 3 състав, в закрито заседание на 28.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

като разгледа дело номер **11828** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 143, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 144 от АПК във връзка с чл. 248, ал. 1 от ГПК.

Образувано е по молба от И. В. Г., ЕГН [ЕГН], [населено място] представлявано от адвокат И. Г., с искане за допълване на определение № 19232/05.06.2025 г. по адм. дело 11828/ 2023г., в частта му за разноските.

В молбата е посочено, че с определението липсва произнасяне на съда относно деловодни разноски представляващи разход за заплатено адвокатско възнаграждение за процесуално представителство пред ВАС във връзка с частно производство по обжалване на прекратително определение на АССГ, както и заплатена държавна такса в размер на 30 лв.

Насрещната страна не е депозирала отговор на подадената молба с искане за допълване на определение № 19232/05.06.2025 г. по адм. дело 11828/ 2023г. по описа на АССГ, III – то отделение, 3 състав.

Съдът приема за установено от фактическа страна следното:

В конкретният случай с определение № 19232/05.06.2025 г. по адм.д. № 11828/2023 г. на АССГ, 3 с-в съдът е оставил без уважение искането на И. В. Г., ЕГН [ЕГН], [населено място], за изменение на Решение № 11375/02.04.2025 г. по адм. дело 11828/2023г., в частта му за разноските, с аргумент, че адвокатското възнаграждение за процесуално представителство пред АССГ в размер на 500 лв. е съобразено с фактическата и правна сложност на делото, както и с оглед конкретния предмет на делото и извършените процесуални действия.

Във връзка с горепосоченото с оглед изхода на спора съда установи, че не се е произнесъл по своевременно направеното от пълномощника на жалбоподателя искане за присъждане на разноски за процесуално представителство пред ВАС и за заплащане на държавна такса.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл. 248, ал. 1 ГПК в срока за обжалване, а ако решението е

необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските. Молбата е подадена в срока по чл. 248 ал.1 ГПК, поради което е допустима за разглеждане.

Съгласно приетото в т. 9 на Тълкувателно решение № 6/2012 г. от 06.11.2013 г. по тълк. дело № 6/2012 г. на ОСГТК на ВКС нормативно тълкуване, разпоредбата на чл. 80 от ГПК предвижда, че страната, която е поискала присъждане на разноски, следва да представи списък на разноските. Правната последица от неизпълнение на това процесуално задължение е въведена със самата норма – страната няма право да иска изменение на решението в частта му за разноските. Следователно, чл. 80, изр. второ от ГПК установява положителна процесуална предпоставка от кръга на абсолютните, а именно – представяне на списък за разноските. Липсата му води до ненадлежно упражняване на правото да се иска изменение на решението, поради което това искане е недопустимо. Със задължителните указания по приложението на разпоредбата на чл. 80 от ГПК, дадени в т. 9 на цитираното тълкувателно решение, не са отграничени и изключени от изискването за представяне на списък по чл. 80 ГПК, обуславящо надлежното упражняване на правото да се иска изменение на решението, случаите, в които разноските следва да бъдат присъдени по реда на чл. 38, ал. 2 ЗАдв. В посочената хипотеза, претендираното вземане за разноски следва да е определено или определяемо.

В съдебната практика не е налице противоречие във виждането, че не е задължително списъкът с разноски да бъде обективиран в отделен, самостоятелен документ, а може да бъде част от съдържанието на друго изявление на страната. Достатъчно е да е налице яснота относно вида на претендираните разноски, както и техният размер да бъде определен или определяем. В случая още със жалбата е направено искане за присъждане на адвокатско възнаграждение на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата, което е определяемо по Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Следователно, изявлението до съда, инкорпорирано в жалбата за присъждане на адвокатско възнаграждение, представлява и списък по чл. 80 ГПК, в който търсените разноски са определени по вид и определяеми по размер. Поради това, искането за допълване на решението в частта за разноските е допустимо.

Разгледано по същество искането е **ОСНОВАТЕЛНО** по следните съображения:

За присъждане на адвокатско възнаграждение по реда на чл. 38, ал. 2 ЗАдв. е достатъчно по делото да е представен договор за правна защита и съдействие, в който да е посочено, че упълномощеният адвокат оказва безплатна правна помощ на някое от основанията по т. т. 1 - 3 на чл. 38, ал. 1 ЗАдв., като не е необходимо страната да установява и да доказва съответното основание за предоставяне на безплатна правна помощ, ако то не бъде оспорено. От представените доказателства по делото, а именно договор за правна защита и съдействие от 11.10.2024 г. е видно, че предмет на договора е правна защита и съдействие по частна жалба от 10.10.2024 г. по описа на АССГ, по реда на чл. 38, ал.1, т. 2 от ЗА,

Във връзка с изложеното съдът счита, че в полза на адвокат И. Г. следва да бъде присъдено адвокатско възнаграждение в размер на 500 лв., съобразявайки, че минималния размер е от 1000 лева съгласно чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 09.07.2004г. за възнаграждения за адвокатска работа, но същият следва да бъде намален с S от размера за една инстанция, тъй като жалбата е срещу определение, преграждащо развитието на производството (аргумент от чл.7, ал.1, т.7. от Наредба № 1 от 09.07.2004г. за възнаграждения за адвокатска работа), както и 30 лв. заплатена ДТ от И. В..

С оглед на гореизложеното съдът намира, че молбата за допълване на постановеното съдебно решение в частта за разноските е основателна и следва да се уважи в размер на 530 лв. (500 лв. адвокатско възнаграждение и 30 лв. ДТ), поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДОПЪЛВА определение № 19232/05.06.2025 г. по адм. дело 11828/ 2023г., по описа на АССГ, III – то отделение, 3 състав в частта му по отношение на разноските в следния смисъл :

ОСЪЖДА СДВР да заплати на адвокат И. Г., минимален адвокатски хонорар в размер на 530 лв.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на И. В. Г., ЕГН [ЕГН], разноси по делото в размер на 30 лв. за ДТ).

Определението е окончателно